

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.994 van 24 februari 1998
in de zaak A. 76.402/XII-693.**

In zake : 1. Cecile SNAUWAERT,
wonende te BRUGGE,
Moerkerksesteenweg 493,
2. Monika LOOSE,
wonende te BRUGGE,
Oost Proostse 36,
3. Jean-Pierre LOGGHE,
wonende te BRUGGE,
Wulfhagestraat 39/3

tegen :

de stad BRUGGE, vertegenwoordigd door het
college van burgemeester en schepenen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Cecile SNAUWAERT, Monika LOOSE en Jean-Pierre LOGGHE op 18 november 1997 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 30 september 1997 van de gemeenteraad van de stad Brugge waarbij het nieuw administratief statuut van het personeel wordt aangevuld en waarbij het programma en de kwalificatie van de juryleden voor het examen van administratief hoofdmedewerker wordt vastgesteld;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. LUST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 januari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 februari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor verzoekers, en van adviseur Chr. PAUWELS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. LUST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gemeenteraad van de stad Brugge op 27 juni 1995 het nieuw administratief statuut van het personeel heeft vastgesteld; dat de drie verzoekers, alle drie in dienst van de stad Brugge als onderbureauchef, overeenkomstig de bepalingen van dat statuut de graad van administratief medewerker hebben bekomen; dat blijkens de artikelen 87 en 92 van het nieuwe administratief statuut de bevordering van een personeelslid in een graad van hetzelfde niveau afhankelijk is van het slagen in een vergelijkend examen zodat de verzoekers, die krachtens het oude statuut tot bestuurschef konden bevorderd worden met inachtneming van de rangorde die was vastgesteld op grond van de uitslag van het examen dat zij hadden afgelegd met het oog op hun bevordering in de graad van onderbureauchef, er nu toe verplicht worden, willen zij tot administratief

hoofdmedewerker (het equivalent voor de vroegere bestuurschef) bevorderd worden, te slagen in het betreffende bevorderingsexamen; dat de gemeenteraad in de oorspronkelijke versie van het statuut wel een overgangsbepaling had ingevoegd (artikel 119, § 2) die de onderbureaucheefs toeliet zonder examen tot administratief hoofdmedewerker bevorderd te worden, maar dat de provinciegouverneur op 31 augustus 1995 die beslissing geschorst heeft; dat de gouverneur op 18 augustus 1997 ook een nieuwe overgangsbepaling, naar luid waarvan de onderbureaucheefs bij de bevordering tot administratief hoofdmedewerker het voordeel van hun rangorde in het examen van onderbureauchef zouden behouden mits te slagen in het bevorderingsexamen voor hoofdmedewerker, geschorst heeft; dat de gemeenteraad tenslotte op 30 september 1997, met de beslissing waarvan thans de schorsing van tenuitvoerlegging gevorderd wordt, de overgangsbepaling van artikel 119, § 2, in volgende bewoordingen aangenomen heeft:

"De personeelsleden die titularis zijn van de graad van onderbureauchef op het ogenblik van de inwerking-treding van het administratief statuut, zijn vrijgesteld van het einddiploma van een bestuursschool voor bevordering naar de graad van administratief medewerker. Deze vrijstelling kan enkel verleend worden indien betrokkenen slagen voor een bevorderingsexamen van administratief hoofdmedewerker, gunstig geëvalueerd worden en een vorming van minimum 100 uur hebben volbracht.

De bevordering kan slechts bij vacature en is beperkt tot weddeschaal C4. Doorstroming naar weddeschaal C5 is slechts mogelijk met een einddiploma van een bestuursschool";

dat in dezelfde beslissing de gemeenteraad ook de deelnemingsvoorwaarden voor het bevorderingsexamen van administratief hoofdmedewerker vastgesteld heeft, het examenprogramma en de kwalificatie van de juryleden;

2. Overwegende dat de verzoekende partijen de schorsing van het gemeenteraadsbesluit slechts vragen "in de mate ze er belang bij hebben"; dat uit hun ad-

structie van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel blijkt dat zij zich vooral beklagen over het feit dat het bevorderingsexamen voor onderbureauchef, dat zij krachtens het oude statuut hebben afgelegd om in die graad benoemd te kunnen worden en dat hen in een bepaalde rangorde uitzicht gaf op een quasi-automatische bevordering in de graad van bestuurschef, nu niet volstaat om tot administratief hoofdmedewerker te worden bevorderd, vermits zij nu moeten slagen in een nieuw bevorderingsexamen en vermits bijkomend het slagen in het bevorderingsexamen hen nog niet het behoud van hun rangorde garandeert; dat uit het onderzoek ter terechtzitting gebleken is dat de verzoekende partijen ermee akkoord gaan dat het voorwerp van de vordering wordt omschreven als de in de gemeenteraadsbeslissing van 30 september 1997 besloten weigering om ten voordele van de personeelsleden die in het oude statuut titularis waren van de graad van onderbureauchef, in het nieuwe personeelsstatuut een overgangsbepaling op te nemen die hen het behoud garandeert van hun rechten op bevordering tot bestuurschef/administratief hoofdmedewerker of minstens -in geval zij slagen in het eerste uit te schrijven bevorderingsexamen voor administratief hoofdmedewerker- het behoud van de rangorde die zij als onderbureauchef bezaten;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in het eerste middel de schending aanvoeren van het rechtszekerheids-, het vertrouwens- en het evenredigheidsbeginsel; dat zij dienaangaande uiteenzetten wat volgt: zij zijn geslaagd in het examen voor onderbureauchef, en het oude personeelsstatuut garandeerde hen, in functie van de vrijkomende betrekkingen en de rangorde die zij bij het afleggen van het examen hadden bekomen, een bevordering tot bestuurschef maar met de bestreden beslissing worden die rechten retroactief ongedaan gemaakt; de aan het statuut gebrachte wijziging en het bijkomend examen waaraan zij zich moeten onderwerpen

miskent de verwachtingen die het bestuur bij hen gewekt heeft toen zij het examen voor onderbureaucheef aflegden doordat hen toen werd voorgespiegeld dat het verwerven van negen jaar anciënniteit in de graad van onderbureaucheef hen "quasi-functioneel" tot een benoeming in de graad van bestuurschef-administratief hoofdmedewerker zou brengen; de miskenning van hun rechten staat niet in verhouding tot "de nieuwe doeleinden vervat in het sectoraal akkoord" en de beleidslijnen waarvan het nieuwe statuut de neerslag is -integendeel zelfs, het eerbiedigen van hun rechten strijdt niet met de doelstellingen van het sectoraal akkoord-;

Overwegende dat de verzoekende partijen in het tweede middel aanvoeren dat de hen opgelegde verplichting om te slagen in een nieuw bevorderingsexamen geen draagkrachtig motief heeft zodat de bestreden beslissing niet materieel gemotiveerd is; dat zij dienaangaande uiteenzetten dat de beslissing gebaseerd is op de omzendbrief van 2 augustus 1997 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, maar dat daarbij voorbijgegaan wordt aan het determinerend gegeven dat de onderbureaucheefs van het Brugse stadsbestuur reeds het examen waarop die omzendbrief doelt afgelegd hebben; dat zij ook betogen dat artikel 119, § 1, van het nieuwe administratief statuut de mogelijkheid inhoudt dat geslaagden voor een bevorderingsexamen hun aanspraken op bevorderingen en hun rangorde behouden "ook al was dit examen niet volstrekt equivalent aan het examen dat voortaan dient georganiseerd te worden" zodat, hadden zij het door hen afgelegde examen niet vóór hun benoeming tot onderbureaucheef afgelegd, zij op grond van hun uitslag in dat examen wel degelijk tot administratief hoofdmedewerker hadden kunnen benoemd worden; dat zij dat laatste argument in een afzonderlijk derde middel als een inbreuk op "het consistentiebeginsel" bestempelen;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat het een essentieel kenmerk van de rechtspositie van statutair overheidspersoneel is dat zij, krachtens het beginsel van de veranderlijkheid van de openbare dienst, eenzijdig bij algemene maatregel kan gewijzigd worden zonder dat de betrokkenen zich op verworven rechten kunnen beroepen, dat de verzoekende partijen zich, met het oog op het opeisen van het recht om onder het nieuw statuut zonder examen tot hoofdmedewerker benoemd te worden, niet kunnen beroepen op het feit dat zij destijds onder de gelding van het oude statuut een examen afgelegd hebben met het oog op hun bevordering tot onderbureauchef zodat het bestreden besluit wel degelijk op draagkrachtige motieven steunt en dat er slechts sprake zou kunnen zijn van een tegenstrijdigheid tussen de eerste en de tweede paragraaf van artikel 119 van het statuut indien het oude statuut in een specifiek examen voor de benoeming tot bestuurschef voorzien zou hebben, terwijl in dit geval de verzoekende partijen een bevorderingsexamen voor een lagere graad (onderbureauchef) beschouwen als een examen voor de hogere graad van bestuurschef;

4.1. Overwegende dat ambtenaren die onder een publiekrechtelijke regeling worden tewerkgesteld zich niet kunnen beroepen op een recht om de voordelen van de op hen toepasselijke bepalingen van het administratief statuut te behouden, maar dat het bestuur dat statuut voor de toekomst kan wijzigen voor zover het daar deugdelijke redenen voor heeft die verband houden met het algemeen belang;

4.2. Overwegende dat, naar blijkt uit de overwegingen die de gemeenteraad heeft uiteengezet op het ogenblik dat hij met zijn beslissing van 27 juni 1995 het nieuw statuut vaststelde en waaraan de bestreden beslissing een toevoeging doet, dat statuut kadert in de door het Vlaamse Gewest uitgewerkte krachtlijnen voor

een samenhangend personeelsbeleid in de lokale besturen (voornamelijk de omzendbrief B.A. 93/07), die erop gericht zijn de administratie van de lokale besturen te vernieuwen en te herwaarderen teneinde de uitvoering van het overheidsbeleid efficiënter te maken en de kwaliteit van de dienstverlening te verbeteren; dat die oogmerken gerealiseerd worden door de verbetering van de geldelijke voorwaarden van de tewerkstelling, door de opmaak van een behoefteplan met bijhorende functieomschrijvingen van de in de nieuwe personeelsformatie opgenomen betrekkingen, door een geobjectiveerde wervings- en bevorderingswijze en door een beperking van het aantal graden per niveau;

4.3. Overwegende dat, indien de verwerende partij in de genoemde krachtlijnen onmiskenbaar een voldoende grondslag vindt voor de vernieuwing van het statuut van het personeel, zulks evenwel nog niet betekent dat zij een reden heeft om het voordeel dat de verzoekende partijen putten uit het oude statuut teniet te doen; dat het voordeel waarop zij aanspraak maken erin bestaat dat het examen waarin zij voor hun benoeming tot onderbureauchef geslaagd zijn hen zonder meer toegang verleent tot de graad van administratief hoofdmedewerker of minstens dat zij de rangorde vastgesteld op grond van datzelfde examen behouden;

Overwegende dat in de huidige stand van het geding vastgesteld wordt dat de functie van administratief hoofdmedewerker een andere inhoud heeft dan de functie van bestuurschef zoals die krachtens het oude statuut bestond; dat die stelling steunt op de door de partijen overgelegde examenprogramma's die tot de onderscheiden graden toegang geven en waaruit blijkt dat het examen voor onderbureauchef -en dus ook voor bestuurschef want de overgang van onderbureauchef naar bestuurschef was enkel functie van de beschikbare plaatsen op het kader- hoofdzakelijk kennisvakken betrof

terwijl het bevorderingsexamen voor administratief hoofdmedewerker het onderzoek beoogt van de sociale vaardigheden, het leiding geven en de organisatietalenten van de betrokkenen; dat die vaststelling tot gevolg heeft dat de verzoekende partijen niet met goed gevolg kunnen aanvoeren dat zij reeds getoetst zijn op hun capaciteiten om administratief hoofdmedewerker te worden wat betekent dat de verwerende partij daarin geen reden moest zien om voor de verzoekende partijen een overgangsbepaling in te voegen; dat hoe dan ook de verzoekende partijen met de bestreden beslissing een tegemoetkoming van het bestuur hebben gekregen vermits zij vrijgesteld worden van het einddiploma van een bestuursschool, een andere voorwaarde die het nieuwe administratief statuut voor de bevordering tot administratief hoofdmedewerker invoert;

4.4. Overwegende dat artikel 119, § 1, van het nieuwe administratief statuut aan de personeelsleden die geslaagd zijn voor een bevorderingsexamen voor verhoging in graad waarvan de uitslag onbeperkt geldig bleef hun aanspraken op bevordering en hun plaats in de rangorde waarborgt; dat de verzoekers ook daarin geen reden van verongelijking kunnen vinden omdat, waar die bepaling zal beletten dat ambtenaren die met het oog op een bevordering een inspanning hebben gedaan hun inspanning zonder meer teloor zien gaan, de verzoekende partijen zich in een gans ander geval bevinden doordat een gunstige uitslag in het bevorderingsexamen van onderbureau-chef voor hen de noodzakelijke voorwaarde was om tot onderbureau-chef bevorderd te worden; dat zij derhalve niet het resultaat van hun inspanningen gehonoreerd willen zien, maar op grond van dat resultaat een bijkomend voordeel willen verwerven;

4.5. Overwegende dat de door de verzoekende partijen aangevoerde argumenten niet tot de conclusie nopen dat de verwerende partij bij de vaststelling van

het administratief statuut de rechten van de verzoekende partijen miskend heeft of hun rechtmatig vertrouwen geschaad heeft; dat zij ook de conclusie niet wettigen dat de verwerende partij geen reden had om de bestreden beslissing te nemen; dat de eerste drie middelen niet ernstig zijn;

5.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in het vierde middel de schending van het gelijkheidsbeginsel aanvoeren; dat zij uiteenzetten dat de bestreden beslissing tot een ongelijke behandeling zal leiden doordat, om de reden dat zij met het oog op de deelname aan het examen van onderbureauchef reeds bepaalde vormingsactiviteiten gevolgd hebben, zij nu niet een tweede keer aan de vormingsactiviteiten met het oog op het examen voor hoofdmedewerker zullen kunnen deelnemen, doordat zij, gelet op het feit dat zij lange tijd niet meer deelgenomen hebben aan examens, niet dezelfde fysieke conditie bezitten als de kandidaten die niet het examen voor onderbureauchef afgelegd hebben en doordat de verwerende partij gedurende jaren geen bevordering in de graad van bestuurschef heeft gedaan;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat de verzoekende partijen "persoonsgebonden elementen" aanvoert die geen schending bewijzen van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel omdat het bevorderingsexamen "objectief voor alle gegadigden op gelijke wijze geldt" zonder dat persoonlijke overwegingen, zoals praktische vormingsmogelijkheden, in acht genomen mogen worden om bepaalde personen van het examen vrij te stellen;

5.3. Overwegende dat, in de mate dat de uiteenzetting van de verzoekende partijen doelt op het feit dat zij beroofd worden van de mogelijkheid om de school voor bestuursrecht te volgen, het volstaat vast te stellen dat zij door de bestreden beslissing precies vrijgesteld worden van het behalen van het einddiploma

van een bestuursschool zodat de deelneming van anderen aan de cursussen in die school voor hen geen ongelijke behandeling kan uitmaken; dat, waar de verzoekende partijen verwijzen naar hun leeftijd, zij uit het oog verliezen dat het bevorderingsexamen er precies op gericht is de kandidaten te testen op het bezit van zekere vaardigheden waarvoor maturiteit en ervaring van groot belang kunnen zijn; dat voor het overige het feit dat de verzoekende partijen voor de bevordering tot administratief hoofdmedewerker nu in concurrentie komen met veel jongere collega's geen schending van het gelijkheidsbeginsel uitmaakt en dat de omstandigheid dat de verwerende partij in de afgelopen jaren geen bevorderingen in de graad van bestuurschef zou hebben gedaan geenszins de onwettigheid van het nieuwe statuut aantoonst; dat ook het vierde middel niet ernstig is;

6. Overwegende dat, nu niet voldaan is aan één van de grondvoorwaarden waaronder de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan bevelen, de vordering verworpen moet worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig februari 1900 achtennegentig, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

A. VANDENDRIESSCHE.